

себе особисто додаю, що окремим керівникам міського рівня слід звернути уваги на вміння Прем'єра вислухати аргументи, дати відповідь, почути контраргументи і спільно намагатись шукати вихід з складної ситуації. Для мене це ознака високого професіоналізму. Очевидно, що можна свого соціального партнера – представника профспілкової організації – виключити зі складу колективного органу управління (медичної ради) за те, що він займає позицію, яка не подобається керівнику, як це було в моєму випадку після оскарження в судовому порядку рішення міської ради про переведення стоматологів на госпрозрахунок, але це не продуктивний шлях. Такі методи ми вже проходили і вони доказали свою безперспективність. Мимоволі я проводив паралелі стилю спілкування і, якщо відверто, був просто приємно здивований поєднанням професійної чіткості поставленої проблеми і людського підходу у спілкуванні зі складного, болючого для людей питання, що продемонстрував Прем'єр. Для мене це був реальний приклад соціального діалогу. Прем'єр-міністром України і профспілковою делегацією була висловлена спільна позиція про те, що людина має заробляти стільки, щоби мати гідне життя; боротися треба не стільки з тарифами скільки з неадекватно малою оплатою праці найманих працівників. За дорученням голови ФПУ Осового Г.В. я виступав першим зі складу профспілкової делегації і тому, намагаючись задати тон нашій зустрічі, сказав, що головами профспілкових комітетів закладів охорони здоров'я мені доручено сказати правду, тобто довести до відома Прем'єр-міністра України стан речей в галузі охорони здоров'я як його бачать працівники, повідомити своє бачення ситуації в трудових колективах, з конкретними прикладами. Свій виступ я проілюстрував, зокрема, наступними цифрами і фактами: у 2016 році видатки на охорону здоров'я зменшено у порівнянні з попереднім роком на 2,5 млрд. грн., а медичну субвенцію затверджено у обсязі 44,4 млрд. грн., що складає лише 61% від потреби (73 млрд. грн.); чотири роки поспіль Уряд закладає кошти на оплату праці працівників галузі в обсязі, який забезпечує ці видатки лише на 10-11 місяців. Нестача коштів зумовила утворення заборгованості із заробітної плати у двох областях, яка станом на 25.06.2016 р. становила 8 474,4 тис. грн. (Львівська – 7281,5 тис. грн., Рівненська – 1192,9 тис. грн.). В умовах постійного дефіциту асигнувань викликає сумнів реалізація наступного підвищення розміру мінімальної заробітної плати та ставки працівника першого розряду ЄТС з 1 грудня 2016 року. Грубим порушенням конституційних прав та трудового законодавства щодо права на гідну оплату праці є застосування ставки працівника першого тарифного розряду Єдиної тарифної сітки, яка є базою для нарахування заробітної плати працівникам бюджетних галузей, у розмірі, меншому від мінімальної заробітної плати на 20 відсотків. Внаслідок цих порушень тільки у 2015 році лікарі недоотримали від 8 до 17 тис. грн., медичні сестри – від 6 до 12 тис. грн., що складає від 20 до 30 відсотків їх річного заробітку. Працівники галузі традиційно залишаються найбіднішими, це гірша ситуація тільки у кур'єрській діяльності. Так, у 2015 році середня зарплата у галузях економіки становила 4195 грн., у промисловості – 4791 грн., в освіті – 3132 грн., у культурі – 3150 грн., в охороні здоров'я цей показник складав 2853 грн. і був нижчим, відповідно, на 47, 68 та 10 відсотків. У трудових колективах посилюється невдоволення ставленням держави до медицини, поширюються негативні настрої щодо проведення реформ, що, в свою чергу, сприяє формуванню недовіри до влади. Я заявив Прем'єру, що рішення про підняття цін на газ та тарифи на житлово-комунальні послуги це не просто непопулярне рішення, а це рішення, яке для більшості людей є просто незрозумілим, оскільки для такого розуміння мало підстав (хоча би з огляду на рівень зарплати). А від нерозуміння до недовіри – один крок. А без довіри людей реформи не підуть. Ось така наша логіка і вона має право на існування. Хочу ще раз підкреслити, що розмова була професійною і відвертою, ми називали речі свої іменами. У мене немає сумніву, що Володимир Гройсман почув і моїх колег з інших галузей, що входили до складу профспілкової

делегації. І ми почули його, коли він окреслив економічну ситуацію в країні в цілому, звернув увагу на ту шкоду, яку наносить корупція в нашому суспільстві, навівши конкретні приклади, суми втрат, політичний та кон'юктурний характер позиції окремих політичних сил і персоналій, що представлені у Верховній Раді України. Отож, цікава була розмова. Вона тривала майже півтори години аж до початку засідання Уряду. У складі делегації були представники різних галузей економіки, очевидно, що мені ближче медицина і тому я намагався привернути увагу Прем'єр-міністра на проблеми галузі охорони здоров'я. При цьому я зауважив, що особисто мені важко бути переконаним в тому, що галузь охорони здоров'я і надалі залишається пріоритетом державної політики як складова національної безпеки при тій ситуації, яка є з фінансуванням галузі, при постійній зміні керівників цієї галузі. Профспілкової стороною було важливо ухвалити сьогодні нову Галузеву угоду, яка б заклала соціальні стандарти в цілому по галузі. А для Галузевої угоди дуже важливо мати належне підґрунтя у вигляді Генеральної угоди, яка поширюється на всі галузі економіки. У нас є сподівання, оскільки про це Володимир Гройсман прямо заявив у вступному слові на засіданні Уряду, яке розпочалося 6 липня 2016 року безпосередньо після нашої зустрічі, що Генеральна угода між Урядом і профспілками буде ухвалена найближчим часом. Генеральна угода – це буде відправна точка для нашої галузевої угоди. З точки зору захисту соціально-економічних прав працівників галузі охорони здоров'я – це найважливіший документ в галузі. І користуючись нагодою я закликаю профспілкових активістів долучитись до роботи над Галузевою угодою.

– Які конкретні пропозиції були запропоновані профспілковою стороною на цій зустрічі?

– Профспілки наголошують: мова йде не тільки про зниження цін та тарифів, але, в першу чергу, про підвищення рівня зарплат та соціальних стандартів. Як варіант пом'якшення цінового удару через зростання доходів населення, зокрема, підвищення мінімальної зарплати, пенсії та приведення їх у відповідальність до закону про прожитковий мінімум – тобто потрібно вдвічі підвищити мінімальні соціальні стандарти, щоб не допустити зниження життєвого рівня. Також профспілки пропонують інший, так званий комбінований варіант вирішення цього питання – часткове підвищення зарплати і одночасне зменшення ціни на газ. Ми очікуємо реальних урядових рішень з цих питань в найближчий час.

– Користуючись нагодою, вітаємо Вас з нагородженням нагрудним знаком Федерації профспілок України «Заслужений працівник профспілок України» і бажаємо плідної праці на профспілковій ниві.

– Щиро дякую. Я працюю в профспілковій організації працівників охорони здоров'я України понад 20 років. Цю нагороду я отримав з почуттям глибокої вдячності до своїх колег, голів профспілкових комітетів закладів охорони здоров'я Львова, до спілчан. Я вдячний за слушні поради і підтримку, за конструктивну критику, за вчасно підставлене плече у складний час. Окремо хочу подякувати головному лікарю комунальних закладів охорони здоров'я Львова, вони дійсно є тими соціальними партнерами, які тримають в професійному тонусі завжди і, в більшості своїй, це дуже добрі і чуйні люди.

– Ваше побажання спілчанам...

– Відстоювати свої законні права – це наша робота. Ніхто її не зробить за нас. Ніхто. Ми повинні бути солідарні. Європейський вибір України закладає і європейські підходи до профспілкової роботи. Тільки так і не інакше. Кожне незаконне рішення роботодавця повинно бути оскаржене в судовому порядку. Кожний наш колега повинен бути впевнений у нашій солідарності і професійній підтримці. Методи і форми профспілкової роботи європейських профспілок повинні бути нашою реальною практикою. В єдності наша сила.

Резолюція

Ми, учасники Всеукраїнського маршу протесту – представники профспілкових організацій і трудових колективів України, від імені 8 мільйонів працюючих, ветеранів праці, студентства, висловлюємо категоричний протест у зв'язку із шоківим підвищенням ціни на природний газ, електроенергію, яке спричинило двократне зростання тарифів на житлово-комунальні послуги для населення та поставило більшість сімей на межу виживання.

За останні два роки ціни зросли у рази, інфляція вже перевищила 180%, в той час як гарантована державою мінімальна зарплата збільшилась лише на 19%, а купівельна спроможність заробітних плат робітників, селян, вчителів, медиків, ветеранських пенсій навпаки, скоротилась більш ніж на третину.

Власники підприємств і торгових ринків роблять вигляд, нібито не вони завели в «тінь» майже половину економіки, сховали третину зарплати від сплати податків та ЄСВ, довели трудові заробітки до рівня милостині, а Пенсійний фонд – фактично до банкрутства. Отримавши економію в 80 мільярдів гривень від зниження ЄСВ до 22%, вони за півроку так нічого і не зробили для відчутної детінізації доходів мільйонів нелегальних та безправних працівників.

Уряд для захисту від цінового шоку пропонує нам прийти за субсидією, кошти для якої беруться з податків – тобто з наших же зарплат. Напевне така державна допомога є доцільною для пенсіонерів, інвалідів, безробітних, багатодітних сімей, але аж ніяк для працюючих людей.

Якщо не буде підвищено заробітні плати, за субсидією прийде абсолютна більшість працюючих. Це – повернення в минуле, до радянського «соцзабезу», що неприпустимо для країни, яка стала на шлях ринкових реформ і європейської інтеграції.

Працьовитий Український народ повинен жити з власної праці з гідною зарплатою, а не подачками.

Заявляємо, що політика розширення субсидування не знаходить підтримки серед працюючих, породжує утриманські настрої у суспільстві, приховування доходів, провокує тінізацію трудових відносин. Таке рішення вимагатиме подальшого збільшення державних видатків на субсидії, а відтак – посилення податкового пресу на легальну економіку і працівників.

Тому професійні спілки, основним завданням та обов'язком яких є соціальний захист, не мають права бездіяльно спостерігати за порушенням гарантованих Основним Законом держави прав працюючих заробити власною працею на гідне життя.

Висловлюємо рішучий протест проти шоку цін і тарифів без компенсуючого підвищення зарплат. Люди не можуть і не хочуть працювати задарма. Вимагаємо від Парламенту і Уряду України не допустити утвердження в країні соціальної зрівнялівки!

Ми об'єднались, щоб заявити про нашу спільну позицію, донести її до відома української громади та закликати владу невідкладно відреагувати на ситуацію, що склалася.

УЧАСНИКИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО МАРШУ ПРОТЕСТУ ВИМАГАЮТЬ

від Уряду та Верховної Ради України:

– невідкладно провести справедливую реформу оплати праці;

– встановити з 1 жовтня 2016 року гарантовану мінімальну заробітну плату на рівні економічно обґрунтованого, обрхованого у фактичних цінах прожиткового мінімуму – 3 тис. гривень, відповідно підвищити пенсії та стипендії;

– від власників підприємств та роботодавців проявити соціальну відповідальність та нехайно;

– з 1 серпня ц.р. підвищити заробітні плати працівникам не менш ніж на 15%, у тому числі за рахунок багатомільярдної економії від зниження державою удвічі розміру сплати єдиного соціального внеску, щоби компенсувати частину втрати від знецінення зарплат через дорожнечу;

– провести консультації з профспілковими комітетами і розпочати приведення частки заробітної плати у затратах на виробництво товарів та послуг до рівня європейських країн; від народних депутатів:

– до завершення поточної сесії Верховної Ради України заслухати звіт Уряду та Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, щодо обґрунтованості підвищення ціни на газ і тарифів на житлово-комунальні послуги, достатності запропонованих Урядом заходів соціального захисту населення;

– прийняти необхідні закони для недопущення зниження життєвого рівня громадян;

– включити до складу спільної Робочої групи Парламенту та Уряду з визначення об'єктивності встановлення ціни на газ і тарифів на житлово-комунальні послуги представників профспілок та незалежних експертів з метою вироблення спільного бачення вирішення проблеми.

Від імені 8 мільйонів працюючих, ветеранів праці, студентства пред'являємо ультиматум Верховній Раді України та депутатським фракціям і групам у Верховній Раді України і вимагаємо в 10-денний термін доповісти чіткий графік прийняття рішень щодо:

– перегляду ціни на природний газ для населення і тарифів на житлово-комунальні послуги;

– підвищення розмірів основних державних соціальних стандартів та гарантій – прожиткового мінімуму, мінімальної заробітної плати, мінімальної пенсії – у поточному році не пізніше жовтня 2016 року (до початку опалювального сезону).

ЗАЯВЛЯЄМО, що у разі нереагування на наші вимоги профспілки вдаються до більш жорстоких дій, аж до страйку, згідно з гарантіями, закріпленими статтею 44 Конституції України.

м. Київ

6 липня 2016 року

○ Наболіле

Юрій КАЗМІРЧУК: «Євроінтеграція не може відбуватись за руйнування медицини»

Слава Україні!

Мене звати Казмірчук Юрій, я лікар; пройшов АТО, виконуючи завдання на посаді військового лікаря – офіцера медичної служби. Я на власні очі бачив ціну людського життя та здоров'я. Повернувшись після демобілізації, на своє попереднє місце роботи в державну поліклініку, я був просто шокований тим, як цинічно почала нехтувати людським здоров'ям та життям наша влада. За останні два роки фінансування державних медичних установ скоротилось в 3,6 раза. Можливість забезпечення надання медичної допомоги, відповідно до потреб населення становить заледве 20%. Не отримуючи достатнього забезпечення, лікарі змушені купувати медикаменти за свій кош (отримуючи при цьому мінімальну заробітну плату) та постійно пояснювати людям, чому вони не мають можливості отримати безкоштовну медичну допомогу у повному обсязі. Масово закриваються державні лікувальні заклади в селах та районах... Наша брехлива та цинічна влада на чолі з президентом (обіцянкам, якого вже давно не вірять український народ) пояснює такі дії, як заходи економії держбюджету для потреб АТО (цю неоголошену війну навіть війною називати не вважають за потрібне). Натомість фінансування та надання пільг для депутатів та президента в цей же період чомусь різко зростає. Для прикладу, в часи Другої Світової Війни та після її закінчення в Британії, Франції та інших країнах Європи, влада цих держав у декілька разів збільшила виділення коштів для медицини. Нам постійно пропонують «затягнути паски», прикриваючись АТО і так званими вимогами МВФ, тільки на протигагу свої «паски» чомусь з кожним разом все більше і більше послаблюють. Не вдовольнившись навіть такими своїми діями, вони вирішили ще й посилити цей економічний геноцид новими тарифами, вивівши простий народ за межу бідності. Не може відбуватись євроінтеграція за руйнування медицини та стрімкого зубожіння населення, це політика подвійних стандартів. Невже таке «життя по-новому» намагався здобути наш президент Порошенко, вибираючи вектор своєї політики?

Ми готові боротись за покращення медичної сфери та не збираємось терпіти такого знущання, про що і хочу заявити на цій, поки що, попереджувальній акції протесту. Заявити від себе та від імені усіх працівників закладів охорони здоров'я.

Слава Україні!

